

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Paireli Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 25 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Paireli Andrei xxxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.02.2019 – 16.05.2019;

Instanța de apel: 07.06.2019 – 25.09.2019;

Instanța de recurs: 27.11.2019 – 03.03.2020;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 16 mai 2019, Paireli Andrei, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de :

- art.264¹ alin.(4) Cod Penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- art.349 alin. (1¹) Cod Penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Paireli Andrei, pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni - 1 (un) an, 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1), art. 87 Cod penal, prin cumul de sentințe a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Rezina din

data de 19.02.2016; prin sentința Judecătorei Orhei din data de 09 iunie 2016 și prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Rezina din data de 02 mai 2017, prin care i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-i patru ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru o zi de închisoare, i-a fost stabilită inculpatului Paireli Andrei pedeapsă definitivă 1 (un) an, 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Paireli Andrei în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 89.60 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Prin sentință, prima instanță a constatat că:

La data de 11 ianuarie 2019, Paireli Andrei în intervalul de timp cuprins între ora 00:30 min. - 01:30 min., neavând dreptul de a conduce mijloace de transport pentru orice categorie/subcategorie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct.3) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia *„participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente ”*, pct.10 alin.(2). lit. a), care stipulează că *„persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (sub categoria) din care face parte autovehiculul condus ”*, și contrar pct.14 lit. a) al aceluiași regulament, care prevede că *„Conducătorului de vehicul ii este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”*, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, a condus mijlocul de transport de marca „Ford Transit” cu n/î x, deplasându-se pe strada x intersecție cu strada Voluntarilor din orașul Rezina, unde din motiv că conducătorul mijlocului de transport conducea mijlocul de transport neuniform, a fost stopat pentru verificare de către

echipajul de patrulare al Plutonului Rezina-Șoldănești al Batalionului nr.3 al BP a INP al IGP al MAL, în continuare în timpul verificării actelor și discuției cu conducătorul mijlocului de transport, fiind suspectat că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, de către subofițerul de patrulare al Plutonului Rezina-Șoldănești al Batalionului nr. 3 al BP a INP al IGP al MA, conducătorul mijlocului de transport Paireli Andrei, a fost supusă testării alcoolscopice cu alcooltestul „Drager 6810 x”, stabilindu-i concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,72 mg/l, care conform prevederilor art. 134¹² alin.(3) din Codul Penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Tot el, la data de 04 februarie 2019, aproximativ în jurul orelor 16:45 min., aflându-se la domiciliul său situat pe adresa Ax, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul său, a persoanei cu funcție de răspundere, a șefului de post ofițer superior de sector al sectorului de poliție nr. 1 a Inspectoratului de Poliție Rezina, Vožian Victor, care în acel moment se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu deoarece s-a deplasat la fața locului în cadrul grupei de reacționare operativă a Inspectoratului de Poliție Rezina, pentru examinarea informației, pe faptul anunțului telefonic al lui Paireli Tatiana care a solicitat intervenția poliției din motiv că nepotul ei Paireli Andrei avea un comportament agresiv, precum și conștientizând că Vožian Victor acționa legal și este angajat al Inspectoratului de poliție Rezina purtând uniformă de serviciu, nu s-a subordonat cerințelor legale ale acestuia, de încetare a comportamentului agresiv și injurios, continuând să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa șefului de post, amenințându-l cu aplicarea vătămării integrității corporale, a opus rezistență fizică ultimului, după care în mod intenționat i-a aplicat colaboratorului de poliție, Vožian Victor, violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin îmbrânceli cu ambele mâini în regiunea pieptului, deteriorându-i uniforma de serviciu și provocându-i dureri fizice.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.201926P0026 din data de 07.02.2019, la Vožian Victor x, s-a constatat echimoză pe torace, care a putut fi provocată ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată.

Judecarea cauzei a avut loc în procedura simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Paireli Andrei, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea totală a

sentinței, în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și adoptarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale și 790 unități convenționale.

3.1 În motivarea apelului inculpatul Paireli Andrei a indicat că:

- conform art. 75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- nu este de acord cu faptul că, prima instanță a indicat în sentință că în privința cet. Paireli Andrei nu au fost stabilite circumstanțe atenuante cu toate că circumstanțe atenuante sunt, și anume, că acesta a recunoscut vinovăția de săvârșirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele săvârșite, este încadrat în câmpul muncii, cu toate că instanța a indicat în sentință că nu este încadrat în câmpul muncii;

- consideră că, prima instanță la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare a neglijat prevederile art. 51 Cod penal, deoarece prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare efectul de reeducare, corectare și resocializare nu va fi atins deoarece nimerind în mediul condamnaților la închisoare el va avea suferințe psihice, deoarece niciodată nu a fost în locurile de detenție și este convins că va fi influențat numai negativ.

- la moment este încadrat în câmpul muncii din data de 02.05.2019, unde are un salariu de 8000 lei. La locul de muncă este caracterizat pozitiv. Este convins că aplicându-i o pedeapsă sub formă de amendă va avea posibilitatea prin muncă să se corecteze și pe viitor nu va comite infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 25 septembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Paireli Andrei și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 16 mai 2019.

5. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut următoarele:

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Paireli Andrei a indicilor infracțiunii prevăzute de 264¹ alin.(4) Codul penal, potrivit elementelor constitutive: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu*

deține permis de conducere” și a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) din Codul penal, potrivit elementelor constitutive: „aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei, în interesul celui care aplică violența”.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Subsecvent, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a considerat că, prima instanță a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Paireli Andrei a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 264¹ alin.(4), art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a notat că, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată de către inculpat numai în partea individualizării pedepsei penale, fiind solicitată aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, prima instanță a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una mai puțin gravă conform art. 16 Cod penal, corect a reținut la individualizarea pedepsei faptul că Paireli Andrei anterior a fost

condamnat pentru infracțiuni similare, în calitate de circumstanță agravantă în temeiul prevederilor art. 77 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, astfel în acest sens nu reține ca plauzibile argumentele invocate de către inculpatul Paireli Andrei în apelul declarat cu privire la faptul că sentința este neîntemeiată în partea ce ține de aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în privința acestuia. Prima instanță a reținut ca circumstanțe agravante - comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit totodată că, inculpatul nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere. Acesta este neangajat în câmpul muncii, totodată, nu pot fi reținute alegațiile inculpatului precum că, acesta este angajat în câmpul muncii or, în acest sens nu au fost prezentate probe confirmative.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Paireli Andrei anterior a fost judecat prin: sentința Judecătorei Rezina din data de 19.02.2016 în baza art.264¹ alin. (4) CP cu aplicare a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității (sanțiune neexecutată); prin sentința Judecătorei Orhei din data de 09 iunie 2016 în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicare a prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității (sanțiune neexecutată); prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Rezina din data de 02 mai 2017 a fost admis demersul Biroului de Probațiune și în temeiul art. 85 alin. 1, 67 alin. 2 Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității (sanțiune neexecutată), antecedente penale nestinse.

Astfel, ținând cont de circumstanțele enunțate, instanța de apel a reținut că doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art. 2, 61 Cod Penal, or inculpatul Paireli Andrei fiind anterior judecat, fiindu-i stabilită o pedeapsă non privativă de libertate nu a executat-o, mai mult a săvârșit din nou o infracțiune similară.

Instanța de apel la fel a considerat că prima instanță, examinând minuțios modul și măsura de pedeapsă ce urma a fi aplicată inculpatului Paireli Andrei a stabilit că, personalitatea lui este una complexă și predispusă de a comite noi infracțiuni și greu de influențat în vederea

corectării comportamentului antisocial, fapt manifestat de acesta atât la momentul comiterii infracțiunii, cât și după.

Mai mult, instanța de apel a reținut că acesta a fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare și nu s-a pus pe calea corijării, manifestând în continuare un comportament antisocial, periculos. La fel pedeapsa non privativă de libertate aplicată prin sentințele anterioare și anume munca neremunerată în folosul comunității, inculpatul Paireli Andrei nu a executat-o.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță just, potrivit prevederilor art.84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, i-a stabilit lui Paireli Andrei, pedeapsă definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, 5 (cinci) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate prevederile art.85 alin.(1) Cod penal dacă, prima instanță întemeiat a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rezina din data de 19.02.2016, prin sentința Judecătorei Orhei din data de 09 iunie 2016 și prin încheierea Judecătorei Orhei, sediul Rezina din data de 02 mai 2017 prin care i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-i patru ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru o zi de închisoare, stabilindu-i inculpatului Paireli Andrei pedeapsă definitivă 1 (un) an, 6 (șase) uni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a aplicat o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei iar argumentele invocate de către inculpatul Paireli Andrei în apelul declarat privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă lea considerat declarative, fără temei legal, nefiind confirmate de probe pertinente ce ar servi temei de intervenire în soluția primei instanțe.

În continuare, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Paireli Andrei este posibilă numai prin izolarea lui de societate, astfel instanța de fond legal i-a numit o pedeapsă în limitele prevăzute de art. 264¹ alin.(4), art. 349 alin.(1¹) Cod penal cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală sub formă de închisoare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca plauzibil argumentul invocat de apelant precum că la adoptarea sentinței de către prima instanță nu au fost luate în considerare faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția de săvârșirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele

săvârșite, este încadrat în câmpul muncii, ori acestea nu pot fi reținute de colegiul penal, deoarece prima instanță a ținut cont de acestea în vederea aplicării dispozițiilor prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, fiind redusă cu o treime limitele de pedeapsă prevăzute de art. 264¹ alin.(4), art. 349 alin.(1¹) Cod penal, totodată, recunoașterea vinovăției nu poate fi considerată în calitate de circumstanță atenuantă, deoarece cauza a fost examinată în procedura simplificată conform prevederilor art. 364¹ alin.(4) Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu 1/3 din pedeapsa prevăzută la art. 264¹ alin.(4), art. 349 alin.(1¹) Cod penal, astfel i s-ar acorda o dublă valență juridică aceleiași situații de drept.

Instanța de apel a reținut că prima instanță legal și întemeiat a aplicat pedeapsa sub formă de 1 an și 6 luni închisoare, pedeapsă care are drept scop corectarea și reeducarea infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și din partea celorlalte persoane.

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Paireli Andrei, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet.

6.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Culeac-Reul Natalia a menționat că:

- nu s-a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei;

- examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului fiind internat în Spitalul Public de Psihiatrie Orhei, prin ce i-a fost încălcat dreptul prevăzut de art. 6 parag.1, 3 lit. a) și c) din Convenție;

- instanța de apel a pronunțat soluția în lipsa inculpatului prin ce i-a lezat dreptul la un proces echitabil, sub aspectul că a fost lipsit de dreptul de a fi în ședința de judecată, de a participa la judecarea apelului, de a se pronunța asupra apelului personal și de a prezenta probe fiind încălcate astfel prevederile art. 321 alin. (1,5) Cod de procedură penală.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat acordul cu recursul declarat, a solicitat admiterea recursului, rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, motivând prin faptul că instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului fără a verifica imposibilitatea prezenței acestuia.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Conform art. 412 alin. (3) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel.

Conform art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, au fost ignorate la judecarea cauzei de către instanța de apel.

Este de menționat că, asigurarea dreptului la apărare este una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei cu respectarea principiului contradictorialității, întrucât participarea inculpatului în procesul penal asigură protejarea drepturilor și libertăților prevăzute de lege și contribuie la cercetarea obiectivă, sub toate aspectele și multilaterală a cauzei, ultimul având acces deplin la procesul de înlăturare a actului de justiție în privința sa.

Potrivit art. 321 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol la alin. (2), precum sunt: 1) când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță; 2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia; 3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurentul indică ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că: *instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, instanța de apel a pronunțat soluția în lipsa sa prin ce i-a lezat dreptul la un proces echitabil.*

Astfel, eroarea admisă la judecarea apelului constă în faptul că, neavând un temei legal din cele prevăzute de art. 321 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a purces la judecarea fondului cauzei în lipsa inculpatului.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată din 25.09.2019 (f.d.132), se constată că inculpatul nu a fost prezent la judecarea cauzei.

Deși conform certificatului eliberat de administrația Spitalului Public de Psihiatrie Orhei nr. 336 (f.d.169), rezultă că inculpatul în perioada 24.09.2019-17.10.2019 a fost internat în Spitalul Public de Psihiatrie Orhei, a instanța de apel a dispus examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa inculpatului la data de 25.09.2019, fără a verifica motivul neprezenței inculpatului la ședința de judecată stabilită, fiind încălcat astfel dreptul la un proces echitabil.

Prin materialele acumulate și întocmite de către instanța de apel se confirmă că inculpatul a fost în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată stabilită la 25.09.2019, or acesta nu s-a prezentat la examinarea cauzei în ordine de apel, în perioada respectivă fiind internat la Spitalul Public de Psihiatrie Orhei, iar instanța de apel neîntemeiat a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului fără a clarifica motivul neprezenței acestuia la ședința de judecată stabilită.

În context Colegiul penal lărgit, reține că instanța de apel nu a luat în considerație nici poziția apărării care s-a expus asupra imposibilității examinării cauzei în lipsa inculpatului *întrucât acesta și-ar fi luat*

angajamentul de a prezenta un careva de la Biroul de probațiune și mai mult nu cunoștea motivul neprezenței clientului său la ședința de judecată.

De asemenea, Colegiul penal lărgit accentuează că instanța de apel în ședința din 25.09.2019, nu și-a motivat soluția privind posibilitatea judecării cauzei în lipsa inculpatului, deși avocatul participant a considerat imposibilă examinarea, ne fiind întreprinse toate măsurile procesuale pentru asigurarea prezenței inculpatului în ședința de judecă.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Conform art. 427, pct. 10 Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, Colegiul penal lărgit, lecturând conținutul deciziei contestate, constată că instanța de apel menținând sentința primei instanțe pripit a concluzionat că, *doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art. 2, 61 Cod Penal, or inculpatul Paireli Andrei fiind anterior judecat, fiindu-i stabilită o pedeapsă non privativă de libertate nu a executat-o, mai mult a săvârșit din nou o infracțiune similară, or atât prima instanță cât și instanța de apel nu au clarificat situația de fapt la momentul examinării cauzei în instanța de apel referitor la executarea pedepsei definitive - 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilite prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 02 mai 2017, în condițiile în care Biroul de probațiune a înștiințat instanța despre faptul că, la data de 24.09.2018 a fost înaintat demers cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu o altă pedeapsă în condițiile art. 67 alin. (3) Cod penal.*

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel fiind viciată de erorile descrise mai sus, urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța

ce a judecat apelurile declarate la caz, cu încălcarea prevederilor procesual penale.

9. La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlătore erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Paireli Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Paireli Andrei xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia, nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 15 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena